

[BUNTOWLIWY *ai*

N sg n buntowliw(e).

Sł stp, Cn brak.

Skłonny do buntu, łatwo się buntujący: y dowiedz fie że to miałto [Jeruzalem] (zdawná) buntowliwe [rebellis] á krolom y ziemiam (ich) szkodliwe BudBib 1.Esdr 4/15 (Linde).

Synonimy: burzliwy, nieposłuszny, niespokojny, swarliwy, zamieszany, zapalczywy, zwadliwy.

Cf BONTOWNY